

които живѣете, сж неблагоприятни. Не. Слушамъ, нѣкой казва: що съмъ се вмъкналъ между тия невежи! Азъ мога да влѣза между учени хора въ свѣта. Тоя мисли, че тамъ ще го посрещнатъ съ лаврови вѣнци, ще го увѣнчаятъ. Ние знаемъ свѣта! Ако тукъ не те посрещнатъ добръ, и тамъ нѣма да те посрещнатъ добръ. Ако ние не можемъ да побѣдимъ малкитѣ мѣнотии, които имаме, какъ ще побѣдимъ голѣмитѣ? При сегашнитѣ условия ние има да побѣждаваме още редъ мѣнотии. Има още много години, прѣзъ които ученицитѣ на окултната наука ще срѣщатъ редъ мѣнотии. Вие трѣбва да се въоръжите съ търпение, да прѣдолѣете тия мѣнотии. Нѣкой казватъ: иде Царството Божие! Да иде, лесна работа е като дойде, но докато дойде Царството Божие, има единъ доста дълъгъ периодъ отъ време. До тогава ще минете прѣзъ извѣстни мѣнотии. Готови ли сте да ги посрещнете? Готови сте, но не повтаряйте погрѣшката на онѣзи руснаци тамъ при Елена, които, като прѣвзели града, напили се хубиво. Казватъ имъ: „Турцитѣ идатъ!“—Ничево! „Турцитѣ идатъ!“—Ничево! Като ги нападнали, тогава удрядъ онѣзи казаци на бѣгъ. Помнете!—турчинътъ е още въ свѣта. И въ васъ има турци. Чалми иматъ тѣ. Нѣкои иматъ и по една гъжва, нѣкои—по двѣ